

Vandel, og naar den da havde udfundet denne Værdi og fradraget, hvad Fæsteren muligens var berettiget til at faae som sit Eget af Gaardens Besætning og Andet, som ifølge de nugældende Lovbestemmelser Boet kan have Ret til at faae Gistatning for, naar en Gaard bliver ledig, da skulde $\frac{2}{3}$ af Taxationssummen være Salgsprisen, være den Kjøbesum, som Fæsteren havde at erlægge. Det er jo denne Bestemmelse, der ligger til Grund for alle vore Bestræbelser i denne Retning, at $\frac{1}{3}$ af, hvad en Gaard er værd som fri Gaard i Handel og Vandel, er den Forskjel, der er mellem Gaardens Værdi som Fæstegaard og som Selveiendomsgaard, og da nu Godseieren kun har Ret til at faae, hvad Gaarden er værd som Fæstegaard, vil dette være $\frac{2}{3}$ af, hvad den som fri Eiendom vil være værd i Handel og Vandel ved Fæsteledighed. Da dette Lovforslag gaar ud fra, at det er Fæsteren, der kan forlange sig Gaarden overdragen til Eiendom, er det naturligt, at den Ret, han har til som Fæster for sin og Kones Livstid at have Gaarden i Fæste, maa komme i Afregning, naar der er Spørgsmaal om, at han nu kjober og som Eier tiltræder Eiendommen. Den Godtgjørelse, som maa tilkomme ham, fordi han opgiver sin Fæstetid for den følgende Tid, hvort hans Fæste kunde være, skal komme til Afregning paa den Maade, at man anstiller en Beregning efter gyldige Tabeller, som bruges ved slige Spørgsmaal om Livsvarighed, saaledes at han strax skal tilsvare en Kjøbesum, der med Rente og Rentens Rente vil udgjøre den virkelige Kjøbesum, som skulde erlægges, naar Fæstetiden er ude. Denne Bestemmelse er anvendt paa Statens Godser, da de gik over til Selveiendom og saaledes tidligere anerkjendt fra Lovgivningsmagtens Side. Dernæst er der en Bestemmelse om, at Godseieren, hvor der til en Fæstegaard skulde høre Grundstykker, som det paa Grund af deres Beliggenhed og andre Forhold vilde medføre særligt Tab for ham at afse, skal have Leilighed til at forbeholde sig saadanne Grundstykker. Forsaavidt Godseieren har Bevilling til ved Fæsteledighed at inddrage Fæstetjord, findes der i § 12 en Bestemmelse om, at han

for at konservere denne Ret, skal anmeldte for Indenrigsministeren, hvilke Jorder det er, han vil benytte saaledes. — 3die Kapitel omhandler Kjøbesummens Berigtiggelse og Afkomstdokumentets Udstedelse. Der skal strax udbetales $\frac{1}{5}$ af Kjøbesummen, og for de $\frac{4}{5}$ af den skal Kjøberen udstede en Obligation til en kongelig garanteret Kreditkasse, og af disse $\frac{4}{5}$ skal han aarlig svare $5\frac{1}{2}$ pCt. i Renter og Afdrag. Hvad denne kongelig garanterede Kreditkasses Indretning og de Paagældendes Stilling til den angaar, findes det Nærmere angivet i senere Kapitler. Taxationskommissionens Sammensætning har tidligere været undergivet megen Overveelse, og man har søgt at komme saa nær som muligt til den Sammensætning, der bedst sikrer en retfærdig Taxation af disse Eiendomme. Man er da kommen til den Sammensætning, som her foreslaas, nemlig at Regjeringen for enhver Amtsraadskreds skal udnævne en Formand for Taxationskommissionen. Dernæst skal Amtsraadet udpege 18 gode og paalidelige Mænd i Amtsraadskredsen, blandt hvilke enhver af Parterne vælger eet Medlem til Kommissionen, hvornæst hver af Parterne tillige frit vælger et andet Medlem. Kommissionen vil saaledes komme til at bestaa af 5 Medlemmer, en Formand, et Medlem, valgt af hver af Parterne blandt de 18, som Amtsraadet har udpeget, og et frit valgt Medlem. Forsaavidt nogen af Parterne maatte ville indaakte den Kjendelse, som er bleven affagt af Kommissionen, skal der udnævnes en Overtaxationskommission. Hele Landet inddeles i 4 Hoveddele, hver med sin Overtaxationskommission, til hvilken Regjeringen udnævner en Formand og 2 Tilforordnede, altsaa 3 fra Regjeringens Side, hvornæst Parterne faae fire Mænd indsatte for deres Bedkommende; men disse skulde komme tilstede paa en ganske anden Maade end ved almindeligt Valg, nemlig saaledes, at af de 18 Mænd, som ere udpegede af Amtsraadet, gaa først de 2 bort, som Parterne have valgt til den første Taxationskommission. Der er saaledes 16 tilbage; af disse skal hver af Parterne udslyde — ikke vælge, men udslyde — 6, idet den, der har forlangt Taxationskommissionen, først udslyder